

כתפיה של רינה בידיו הגדולות, ואימץ אותה כמו אבאילה טוב אל זהוה. עכשו כבר לא היתה דרך לנסיגה. החברה עמדו מסביב במעגל צפוף, שרו יחד "רוצים נשיקה. רוצים נשיקה". רינה חיבקה את ג'ף חזק, לא הסכימה להינתק. צלם חברת התיירות הגיע בריצה עם תיק המצלמת ששכר ארו לנסיעה, המקלה גברה. רינה הסיקה את המסקנה ההגיונית שמוטב לי היכנע. אחרי נענועים אחרים בראשה הקטן והחמוד היא הרימה אותו, עצמה את עיני ניה והפקירה עצמה כליל בידיו של הכוכב הנערץ, לשבת או לחסד.

ג'ף החזיק בסנטר ברוך, הרים אותו אל ראשו המורכב, ונשק על שפתיה הקמוצות של רינה. ידיה נשארו תלויות באויר. מי פיותיהם של החברה פרצה תרועת גיל. רינה הסמיקה כליל. כולם אמרו שלום. ג'ף פנה אל מליוו. אליעד עמנואל, מנהל לשכת התיירות מטבריה, השב ודאי כי גם לו מגיע משהו בתור מתוך, אבל נמנע מ' לומר דבר. לידו ישבה אשתו. "אתם רואים שהוא בכל זאת נחמד". אמר מישהו. וב' אמת. איש לא יכול היה לצפות שהערב השיגרתו מאד ייגמר בצורה כה משעשעת.

ר ינה מרובם לא יכלה להוציא הגה מ' פיה. כל חברי תל'קציר עמדו מסביבה ועודדו אותה בקריאות: "לכי אחריו. לכי ללכת אותו לכונות". רינה אפילו לא ה' בינה מה רוצים ממנה. היא זכרה רק כי כמה דקות לפני שעזב ג'ף צ'נדלר, הכוכב ההוליוודי, את הקיבוץ, הוא נפרד ממנה באופן אישי. היא איבדה כתוצאה מכך את עשתונותיה.

קודם לכן ניצב ג'ף בצד, נשען על קיר חדר האוכל והתבונן ברוקדים. הוא היה מוכש לבד. הוא רק אמנם מספר דקות מתוך נימוס ואחר הפסיק והמשיך לעמוד לבדו בצד. עד שנכמרו עליו הרמיה של מגישת ארוחת הערב רינה טרנס. רינה, בת תל' אכיב הנמצאת במשק רק שבוע, לא שכחה עדיין את הנימוסים העירוניים, ובעוד ש' חבריה עטו על הכוכב הצנוע וביקשו מינו שירקוד יחד אתם במחול ההורה, פנתה אליו רינה בשעה שעמד לבדו נשען על קיר חדר האוכל, הזמינה אותו לרקוד אתה. ג'ף התרגש ממש מתשומת הלב שלה. הודה לה במלים חמות. מאותו רגע ועד שעזב את המקום בילו הם יחד.

לפני שעזב אמר לה שלום. זה היה אולי טוב בשבילו, אבל לא בשביל החברה. "מה שלום? איזה שלום?" צעקו כולם שהצטייפו מיד במעגל מסביב לזוג. "רוצים נשיקה. נשקי אותו, נשק אותה". ג'ף הבין וחיך. הוא שלה מבט מתנצל בפמליתו, שכבר עמדה בקוצר-רוח ליד הדלת. "רק רגע. אני מיד בא". הוא היה אופטימי מדי. הגבר כסוף השיער קרב אל רינה על 190 הסנטימטרים שלו, החזיק בשתי ידיו בסנטרה. רינה הסמיקה נורא. "אבל, אבל", אמרה. ויור תר לא הספיקה לומר. ג'ף ראה עם מי יש לו עסק. הוא עזב את הסנטר, הקיף את

"צריך עוד פעם?"

ר ומיים קודם צלצל הסלפון במזכירות תל'קציר. על הקו היה אליעד, מטבריה. הוא שאל את מזכיר הפנים, ישראל אלקבץ, אם הם מוכנים לארח את השחקן, המבקר בישראל כאורח חברת התיירות הממשלתית. נעשה לו קומז'ין על שפת הכנירת, ארוחה חגיגית, ונכין לכבודו תכנית של התייש ראליו". הציג אליעד. ישראל בן ה-24 לא הת' רגש. הוא היה מותר ברצון על אורחים

שלב ב' לאחר המבוכה הראשונה, כורכת רינה את זרועותיה החשופות סביב למתניו של השחקן המקסים.

שלב א' צ'נדלר נפרד ממארחתו רינה טרנס (18), חברת גרעין מתל'אביב. עיקר המלאכה נעשה עדיין בעינים.

„כך נישק אותי ג'ף צ'נדלר"

זה היה יכול להיות סיפור האישי של רינה מתל-קציר - אילמלא בילבלה הנשיקה

כמעט שלא היתה ארוחה בכלל. בכל א' לגבי ענק כמו ג'ף זו בודאי לא היתה רוחה. המסכן בלע את החביתה, המ' בכרסום קלחי קולורבי שהגיש לו מל גירי מונגי. כיון שהיה ברור שלא נות תוספות לא היתה ברירה אלא להמשיך תכנית כפי שנקבעה. השיירה יצאה לרא חדר משפחה לדוגמא.

החדר היפה של יעל ודוד איילון ו' דחוס מאד. זה לא הפריע לג'ף להשת בנוחיות בכסאו, למתוח את רגליו ולהכו "עד עכשו שאלתי אני ואתם עניתם. עכש' תשאלו אתם ואני אשתדל לענות. אש!". אחד לא רצה ללחוץ ראשון על ההדק. התאוששה גייגית חביבה (ונשואה). שא שרה מוסרי באנגלית קלה ובקצב איני "מיסטר ג'ף, אולי תוכל לגלות לנו, מ' הדרך הקצרה ביותר להוליווד?" ג'ף ח' כמי ששומע את השאלה הזאת בפעם ראשונה. "פשוט מאד. לוקחים מטוס א' לניו-יורק ועוד אחד להוליווד."

אבל זכר את בנות ההשלמה החדשה ש' הגיעו רק לפני שבוע למשק, והחליט שזה עלול להיות בידור מתקבל על הדעת.

"מוכנים לקבל את האורח", הודיע ישראל השחרר. "אבל בלי קומז'ין, כי כבר קר בחוץ. בלי ארוחה חגיגית כי לו היינו עו' שים חג בכל פעם שבא אורח כזה, לא היו לנו מספיק ימים. שיבוא, יאכל, יראה ו' ישמח אם ירצה."

מאישם הוועק הדרום אפריקאי של תל' קציר, ראובן ברי. הוא קיבל מינוי כמ' לווה הרשמי של ג'ף. חצי שעה לפני ש' הגיעה הפמלית עמדו ישראל וראובן ליד שער הקיבוץ שהיה גודר בחבלים. כתובת על גבי לוח עץ הזהירה: "עצור לחיטוי נגד מחלת הפה והטלפיים. חבר טבול נעליך". ראובן היסס אם עליו לבקש גם מן האורח לטבול את נעליו בתמיסת הנתר ה' מאפל. אבל החברה לא ויתרו. "הוא יטבול כמו כלם."

שרה התביישה להודות שלא לזה בדי התכוונה.

עכשו התעוררו כולם. רצו לדעת צריך לדעת לשחק. (לא צריך. מסך ללמוד להילחם, לדהור ולשלוף?) אם ו' עצמו באמת פייטר. "ככה ככה. אני בט' שיש ביניכם כאלה שיכולים לנצח בתחרות שליפה." גירי המלוה מרו המצית של ג'ף, מסביר שהאניה המצוירת עליו היא המשחתת בה הפי הפייטר ג'ף תותחן לפסיפיק, במלחמת עולם השניה.

כשהגיעה המכונת המפוארת, ניגש ראובן אל ג'ף, כעכע מעט ואמר במבטאו הדרום אפריקאי: "מיסטר צ'נדלר, יש כאן בסביבה מחלה כואת של פרות. אולי נדבק אליך חיידק. זה רק אמצעי זהירות. אולי אפשר לבקש. בבקשה כאן. הרגליים." כולם חיכו לראות איך ג'ף נעלב. אבל לא כלום. הג'ף הגדול ניגש חגיגית, טבל את הסוליות ו' אפילו שאל את ראובן אם "צריך עוד פעם?"

חדרי-משפחה לדוגמא

ל בני השירות בפסיפיק הספק העני שהינו כיום בן 40. די הרבה. אין גרוסל גולד למשפחה יהודית בברוקלין (כששאל את שמעון בר, חבר רביעיית מו' דון התיאטרון מאיזה ארץ הוא, ענה ב' בכיששנות כי הוא יליד רומניה. "או' יש?" ענה ג'ף, שלא הבין במה העניי "אני מברוקלין.") כילד לא התעניין הרב במשחק או בכוכבים. התחביב שלו ה' לאכול ולאכול הרבה.

ר הדרה האוכל היו כולם ערוכים. ג'ף התיישב יחד עם כל החבורה ליד ה' שולחן, העיף מבט לצדדים. "למה הם כולם כל כך עצובים כאן? למה אין להם קצת שעשועים?" גירי מונגי, מפיפא צנחנים ל' שעבר, יליד אנגליה וכיום איש חברת התיי' רות הממשלתית, שהוצמד לג'ף למשך כל זמן סיורו בארץ, עשה כמיטב יכולתו כדי להסביר לשחקן היכן בדיוק נמצא הקיבוץ. ג'ף ניסה תחילה להקשות על הכותן ה' מרויק, אולם נכנע כשהחל גירי מביא סמור כין לדבריו מהתנף. "להיכנע במקרים כאלה זה הרבה יותר פשוט", הסביר למסביבים. ואז החלו בארוחה, שכהבטחתו של המז' כיר, באמת לא היתה ארוחה חגיגית. בעצם

הוצב ג'ף צ'נדלר כדי להגשים את חלומה הכמוס של צלם חור ברת התיירות הממשלתית. אחרי טיוס הריקודים נסחב ג'ף אל לילה, הונמד בפני דבורה'לה גביש (19), השומרת שבאה רק שבוע קודם לקיבוץ. הם שקעו בשיחה ארוכה.